eksporti, pidas laevaagentuuri ja ajas reederiäri. G. oli ühtlasi Tallinna börsikomitee ja Tallinna Kinnisvara-omanikkude Krediit-Ühingu esimeheks jm. tegev.

H. Hradetzky, Schüler-Verzeichnis (1931); „Revaler Beobachter" 1910, nr. 232; A. v. Hansen, Stammtafeln nicht immatrikulierter baltischer Adelsgeschlechter I, 3/4 (1933); Clayhills'i firma arhiivist jm. saadud andmed. *O. G.; T.*

GIRGENSOHN, Gustav Karl, baltisaksa õpetaja ja botaanikaharrastaja, sünd. 24. III 1786 vkj. Liivimaal Ergli (Erla) kirikumõisas, õppis Tartu ülikoolis õigusteadust 1803—06, oli kreiskooliõpetaja Võnnus, gümnaasiumiõpetaja Viiburis ja a-st 1814 pikemat aega Tartus, kus suri 8. II 1872 vkj. — G. alustas tööd botaanika alal asjaarmastajana ja oli Läänemeremaade sammalde omaaegseid põhjalikumaid uurijaid ja kirjeldajaid. Ta tähtsamaks teoseks on „Naturgeschichte der Laub- und Lebermoose Liv-, Ehst- und Kurlands" (Archiv f. d. Nat., II seeria, 2. kd., Tartu, 1860). G. on ka avaldanud sammalde ekssikaatkogu viies mapis à 50 liiki (Tartu, 1849—56).

Alb. acad. (1889); Recke-Napiersky II; Beise I jm. saadud andmed. *K. E.*

GLEHN, Peter v., botaanik, sünd. 27. X 1835 vkj. Harjumaal Jälgimäe mõisas, õppis 1854—58 Tartu ülikoolis botaanikat ja zooloogiat, oli 1858—62 Fr. Schmidt'i (vt. *Suppl.*) reisukaaslane Amuurimaal ja Sahhalini saarel ning a-st 1865 Peterburi botaanikaaia konservaator, kellena suri 4. IV 1876 vkj. — G. uuris (koos Th. Bienert'iga) 1856—59 ka Tartu ümbruse taimestikku, mis töö tulemusena ilmus temalt „Flora der Umgebung Dorpats" (Archiv f. d. Nat., II seeria, 2 kd., Tartu, 1860). Ta kirjutas ms. veel kaks teost Siberi floora üle. G-i järgi nimetas Fr. Schmidt ühe sarikaliste *(Umbelliferae)* perekonna *Glehnia*'ks. Ta Amuurimaa ja Sahhalini herbaarium kuulub Vene Teaduste Akadeemiale. G-i ja Bienert'i Tartu ümbruse herbaarium (3 pakki) on Loodusuurijate Seltsi (Tartus) omand; osa ta taimedest kuulub Provintsiaalmuuseumile Tallinnas.

Alb. acad. (1889); *Alb. Estonorum* (1910); И. Бородинъ, Коллекторы и коллекціи по флорѣ Сибири (1908), lk. 31 jm. saadud andmed. *K. E.*

GLESER (kirikuraamatuis Gläser), **Hilda Marie**, näitleja ja näitejuht, sünd. 26. VI 1893 vkj. Viljandis müürsepa tütrena, õppis kohalikus algkoolis, vene õigeusu kiriku koolis, saksa õppekeelega tütarlastekoolis ja Tallinnas käsitöökoolis; töötas Rakveres moeäris ja Peterburis koduõpetajana. Siirdunud 1915 Tallinna õppima näitekunsti „Estonia" teatri näitleja ja näitejuhi Hilma Rantanen'i juurde, oli G. a-st 1916 tegev „Estonia" laval, esialgu kooriliikmena, hiljemini näitlejana ja näitejuhina. A-st 1923 oli G. abielus Nikolai Feldt'iga; surn. 25. VIII 1932 ukj. Tallinnas (maetud Viljandis). — G-i areng näitlejana sai otsustava tõuke ekspressionismi mõjulepääsemisest eesti laval. G-i avar anne on loonud terve rea karakterkujusid, traagilistest groteskkoomiliste ja fantastilisteni, ka realistlikust ja klassikalisest repertuaarist; mõne näitena olgu nimetatud Naine E. Toller'i „Massinimeses", Elektra H. v. Hofmannstahl'i „Elektras", Puck W. Shakespeare'i „Suveöö unelmas", Madame Peachum B. Brecht'i ja K. Weill'i „Kolme krossi ooperis" jt. Näitejuhina oli G. veendunud ekspressionist, teotsedes lavastajana „Estonias", Hommikteatris ja hiljemini eriti tulemusrikkalt Tallinna Töölisteatris selle asutamisest (1926) peale. A-st 1924 elulõpuni arendas G. ühtlasi edukat tegevust Draamastuudio teatrikunsti-koolis lavapraktika õpetajana.

„Estonia" teatri arhiiv-muuseumist ja Viljandi Maakoguduse õpetajalt J. Lattik'ult saadud andmed; „Vaba Maa" 1932, nr. 200, 202; Pvl. 1932, nr. 232, 233; Hilda Gleser (1934). *H. K-s.*

GOETZ, Leopold Karl, ajaloolane, sünd. 7. X 1868 ukj. Saksamaal Karlsruhes, oli vanakatoliku preester Passaus, sai prof-ks vanakatoliku seminar-konviktis Bonnis 1900 ja Bonni ülikoolis 1902; surn. 2. IV 1931 ukj. Bonnis. — G. on tagajärjekalt uurinud Vana-Vene kiriku-, kultuuri- ja õigusajalugu ning Hansa-Vene kaubanduse ajalugu. Ta õigusajaloolisist teoseist on silmapaistvaim allikakriitiline töö „Russisches Recht" I—IV (Stuttgart, 1910—13). Eesti ajaloo uurimise seisukohalt on põhjapanevama tähtsusega ta „Deutsch-Russische Handelsverträge des Mittelalters" (Hamburg, 1916) ja „Deutsch-Russische Handelsgeschichte des Mittelalters" (Hansische Geschichtsquellen,